

Concert de flauta de Frederic II el Gran a Sanssouci. Adolph Menzel (1850-52). Alte Nationalgalerie, Berlin. Oli sobre tela.

il Gesto Armonico

LA JOIA DE LA CORONA
LA FLAUTA CLÀSSICA EN CONCERT

PRESENTACIÓ

La flauta travessera ha estat, durant tot el segle XVIII, un instrument molt apreciat en la noblesa europea. Durant el Classicisme, les millores en la construcció de l'instrument van dirigitades a estendre la tessitura de l'instrument cap a l'agut i a facilitar l'obtenció de certes alteracions mitjançant l'addició de claus. Entre 1726 i 1847 van aparèixer gran quantitat de millores i de nous mecanismes, ja que la flauta necessitava tocar partitures cada cop més cromàtiques i cada vegada amb més volum, degut a l'augment de components de l'orquestra.

En el programa que presentem hem inclòs alguns dels quartets més representatius per aquest instrument, de la mà de dos grans compositors que suposen l'exponent del Classicisme: Mozart i Haydn.

Joseph Haydn passa la major part de la seva vida a la cort dels Esterházy, una important família noble hongaresa de mecenes i amants de les arts, on va tenir una extensiva producció musical en tots els gèneres. La flauta travessera està sempre present en tota la seva producció simfònica (amb un total de 100 simfonies).

Els quartets per a flauta, violí, viola i violoncel op. 5, publicats entre 1767 i 1768 a Amsterdam, són un exemple més del mestratge i la inventiva del compositor.

Els sis quartets que formen aquesta col·lecció segueixen l'estructura clàssica en quatre moviments, com la gran majoria dels seus quartets de cordes i simfonies, gèneres dels quals la història el considera el pare en les seves formes definitives.

Wolfgang Amadeus Mozart passa uns mesos a Mannheim entre 1777 i 1778 on un cirurgià holandès i flautista amateur, anomenat Ferdinand De Jean, li va encarregar tres concerts i dos quartets per a flauta, acordant la important suma de 200 florins per la feina (que finalment es van convertir en només 96, ja que Mozart, distret per altres composicions, es va demorar i no va complir amb els termes de l'acord).

La composició del **Quartet per a flauta en Do Major** es deuria situar en el mateix període del quartet en Sol Major, es a dir, a principis de 1778. Comença amb un Allegro en forma sonata, però amb l'afegit d'un tercer tema durant el desenvolupament. Per altra banda, en la reexposició, el segon tema apareix sorprenentment desenvolupat. El segon i últim moviment és un tema amb variacions, en el que aquestes són protagonitzades pels quatre instruments alternadament. Mozart utilitza el segon moviment del quartet K.285b a la serenata K.361, coneguda com "Gran Partita".

El **Quartet en Re Major** està datat del dia de Nadal de 1777 a Mannheim, tot i que ja el 18 de desembre havia anunciat al seu pare que un dels quartets estava acabat. El seu segon moviment, un Adagio en si menor, conté una melodia que, en la brevetat dels seus trenta-cinc compassos, suggereix el futur moviment lent del Concert per a piano en la Major (k. 488).

Ambdós quartets estan escrits com a concerts de cambra, donant a la flauta un paper concertant, encara que amb textures i colors molt característics de la música de cambra, i amb formes musicals molt variades (sonata, tema amb variacions, ària, recitatiu o rondó).

PROGRAMA

Quartet en Do Major KV. Anh. 171/285b (1778)

W.A. MOZART (1756-1791)

Allegro

Tema amb variacions

Six Quatuor à Flute, Violon, Alto & Basse
op. 5 nº5 en Re Major (ca. 1767)

F.J. HAYDN (1732-1809)

Presto

Menuetto

Adagio

Presto assai

Six Quatuor à Flute, Violon, Alto & Basse
op. 5 nº2 en Sol Major (ca. 1767)

F.J. HAYDN (1732-1809)

Presto assai

Menuetto

Adagio

Presto assai

Quartet en Re Major K.285a (1777)

W.A. MOZART (1756-1791)

Allegro

Adagio

Rondeau

IL GESTO ARMONICO

Il Gesto Armonico és un *ensemble* fundat el 2014 per els músics Laura Sintes i Dimitri Kindynis, creat amb la voluntat d'explorar, estudiar i interpretar els diferents repertoris de música de cambra dels segles XVII i XVIII tot seguint criteris històrics i interpretat amb instruments originals. Posteriorment Eva Febrer es va sumar al projecte.

Un dels objectius és fer una aproximació el més acurada possible a la interpretació històricament informada en cadascun dels seus projectes. Per aquest motiu, la vessant de recerca, documentació i estudi en profunditat de tot tipus de fonts originals és un dels pilars d'Il Gesto Armonico. De la mateixa manera, la integració de la recerca en la dansa històrica i la inclusió de coreografies històriques també juga un paper molt important en la tasca de programació i repertori del grup.

Com a *ensemble*, es tracta d'una formació versàtil, que compta amb un número de músics major o menor en funció del programa que es treballa en cada moment. Tots col·laboradors sempre són especialistes i estudiosos en el camp de la interpretació de la música antiga en els seus àmbits.

Des de la seva formació, Il Gesto Armonico ha realitzat nombrosos concerts arreu del territori espanyol (Catalunya, Mallorca, Menorca, Formentera, Almagro, Madrid, etc.) i per Europa, sobretot a França.

En tots aquests concerts, Il Gesto Armonico ha presentat programes molt diversos, tant propis com en col·laboració amb altres professionals del sector. D'entre els programes de creació pròpia, cal destacar "Papa Haydn", dedicat íntegrament a la música de cambra del compositor Joseph Haydn; "Danserie Renaissance", en que proposem una ballada popular al més pur estil del Renaixement; "Sentio, Ergo Sum", un programa que es basa en les sis emocions bàsiques que descriu René Descartes en el seu darrer llibre, *Les émotions de l'ànima* o un programa amb músiques i textos al voltant de la "Conjuració de Venècia", un fet històric succeït el 1618. Pel que fa a col·laboracions amb altres professionals, cal destacar l'espectacle barroc "La Danza de Céfalo y Procris", amb direcció escènica a càrrec del ballarí i coreògraf Nick Nguyen i presentat en el 41è Festival de Teatro Clásico de Almagro, o l'ambiciós projecte amb el prestigiós violinista i director Sigiswald Kuijken, amb qui han interpretat íntegrament el primer volum del "Tafelmusik" de Telemann.

Il Gesto Armonico organitza i és grup resident del Festival de Música Antiga des Migjorn Gran, a Menorca (més informació: <https://www.musicaantigaesmigjorn.com/>).

Laura Sintes, traverso

Natural de Menorca, va obtenir el Grau Superior de Música Antiga en l'especialitat de flauta travessera barroca i del renaixement amb Philippe Allain-Dupré, obtenint les màximes qualificacions per unanimitat del jurat en el Conservatori de Toulouse (França); el Grau Superior de Musicologia Històrica; i el Màster en Interpretació de la Música Antiga a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMúC). També es forma amb Wilbert Hazelzet i Frank Theuns. Paral·lelament, realitza diversos cursos d'especialització, tant teòrics com interpretatius, en el repertori de la música medieval amb el Dr. Mauricio Molina i Norbert Rodenkirchen a Colònia (Alemanya). Recentment, s'ha endinsat en l'estudi de l'arpa romànica. Com a flautista ha col·laborat amb diferents agrupacions i *ensembles* com l'Orquestra de Cambra de la ciutat de Toulouse, el grup Danserie dirigit per Bernard Fourtet i Philippe Matharel, Antiquum XXI, Opus 5, Zahurda, o La Fenice dirigit per Jean Tubéry, entre d'altres.

També és la codirectora del Festival de Música Antiga des Migjorn Gran, que va fundar la violinista Eva Febrer el 2011, convertint-se en el primer festival en aquesta matèria de l'illa de Menorca.

Actualment, combina la vessant interpretativa com a músic amb la dansa històrica. Forma part de diversos *ensembles* dedicats a la reconstrucció històrica de la música antiga de diversos períodes (Edat Mitjana, Renaixement, Barroc i Classicisme), com Summa Musicae, Novum Organum o Il Gesto Armonico; treballa amb Nick Nguyen, amb qui col·labora en la creació d'espectacles i en la recerca acadèmica; i assisteix a Bruna Gondoni en la recerca i estudi des tractats italians. També es dedica a tasques de difusió i investigació de les danses històriques a través de cursos, tallers i com a professora de dansa per a músics en el marc del Màster en Interpretació de la Música Antiga a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMúC). En el seu camí professional actual, compagina la docència amb la vessant interpretativa i la recerca en el camp de la dansa històrica.

Fèlix Ferrer, violí barroc

Neix a Barcelona l'any 1971. Obté el Grau Professional de Violí al Conservatori Professional de Música de Menorca. Posteriorment, estudia violí a la Universitat de Wisconsin-Madison (EEUU) amb Vartan Manoogian entre 1989 i 1992. Uns anys més tard, obté el Grau Superior de Violí al Conservatori Superior del Liceu (Barcelona), el 1996. Ha estat membre de la JONDE (Joven Orquesta Nacional de España) i ha assistit a diversos cursos internacionals de música.

Com a professional ha col·laborat amb nombroses orquestes i grups de cambra: OBC, Orquestra del Gran Teatre del Liceu, Orquestra de Cambra de Granollers, Orquestra Barroca de Sevilla o Acadèmia 1750.

Actualment és membre de l'Orquestra Barroca Catalana, de Al Ayre Español i de l'Orquestra de Cambra Illa de Menorca (OCIM).

Com a docent, ha ensenyat violí a l'Escola Municipal de Música de Cambrils, al Conservatori Professional de Música de Reus i a l'escola de música UT-Centre d'Estudis Musicals de Barcelona.

Des de l'any 2004 resideix a Menorca i és professor de violí i música de cambra a l'Escola Municipal de Música de Ciutadella i a l'EMEA.

Eva Febrer, Viola

És llicenciada en violí modern al Conservatori Superior de les Illes Balears amb els professors Enrique Palomares i Agustín León Ara.

Posteriorment s'inicia en el món de la interpretació tot seguint criteris històricament documentats amb el reconegut violinista angloamericà Barry Sargent.

Es llicencia en Història i Ciències de la Música a la Universitat de La Rioja i es forma a l'ESMÚC (Escola Superior de Música de Catalunya) realitzant dos anys d'estudis de postgraduat amb el professor Emilio Moreno en l'especialitat de violí històric.

Ha treballat amb prestigiosos músics com ara Sigiswald Kuijken, Luís Antonio González, Emilio Moreno, Lorenzo Coppola, Emmanuel Balssa, Barry Sargent, Chiara Banchini, Manfredo Kraemer, Pablo Valetti, Andrew Ackerman, Cuarteto Casals, Gordan Nikolich, Endellion Quartet, Andrew Watkinson, Giorgio Mandolesi, Gottfried von der Goltz, Christophe Coin, Zefira Valova, Carlo Slater-Jewel, Julia Kuhn, Acadèmia Internacional de l'Orquestra Barroca de Friburg, Acadèmia Internacional de La Petite Bande, Acadèmia Europea Villa Bossi.

Forma part de l'Ensemble Il Gesto Armonico, l'orquestra clàssica amb instruments històrics El Teatre Instrumental i l'Orquestra de Cambra Illa de Menorca, i col·labora regularment amb diferents orquestres i ensembles especialitzats en la interpretació històrica amb instruments originals, com ara La Petite Bande, La casa de les Comèdies, Orquestra del Montsalvat, tant amb el violí com amb la viola històrics.

És la codirectora del Festival de Música Antiga des Migjorn Gran, festival que va idear i fundar el 2011, convertint-se en el primer festival especialitzat en aquesta matèria, de l'illa de Menorca. Gràcies a aquest, es Migjorn Gran ha pogut gaudir de la música feta per artistes d'arreu del món, que han vingut a tocar expressament al poble des Migjorn Gran.

Eva combina la tasca docent amb la vessant interpretativa.

Dimitri Kindynis, violoncel

Nascut a Papetee (Tahití), Dimitri Kindynis comença amb el violoncel en la seva ciutat natal, després d'haver-se iniciat en la música amb el piano. A la fina-

lització dels seus estudis en el conservatori de París, col·labora amb nombroses orquestres com l'Orchestre Philharmonique de Radio France o l'Orchestre des Regions Européenes, abans d'entra a formar part de la Tokyo Symphony Orchestra el 2007.

Ha realitzat nombrosos concerts que l'han portat a les Amèriques (EUA, Mèxic, Perú, Colòmbia, Xile) i al Pacífic (Nova Zelanda, Tahití, Hawaii).

La importància de compartir i transmetre a través de l'ensenyament també el va portar a traslladar-se a Palestina el 2011, on va ser professor de violoncel i contrabaix.

Quan va tornar a Europa es va especialitzar en la interpretació d'instruments històrics (violoncel, basse de violon i viola de gamba). Graduat en viola de gamba en l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMúC, Barcelona), perfecciona els seus coneixements sobre aquests instruments i els diferents estils interpretatius dedicant-se a la recerca històrica i als concerts.

Actualment resideix a Barcelona i col·labora amb diversos ensembles de música antiga, tant locals com internacionals.

CONTACTE

www.ilgestoarmonico.com

ilgestoarmonico@gmail.com

www.facebook.com/ilgestoarmonico

www.instagram.com/il_gesto_armonico/

@Gestoll

<https://www.youtube.com/channel/UCmsMTgtRNx49POfDTxO-xiA>

Laura Sintes - 637 264 848

Eva Febrer - 646 267 991